DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 6den NOVEMBER, 1830. N. 44

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

Mengelingen.

Daar men tegenwoordig in de meeste staten van Europa bedacht is op het brengen van verbetering in de wyze van toepassing van straffen aan de misdadigers, en alsdan de Amerikaansche gevangenissen veelal ten voorbeeld worden aangehaald, zoo is het wiligt niet ongepast eenig overzigt te geven van de wyze, waarop die straf aldaar wordt uitgeoefend.

In de vereenigde staten van Noord-Amerika wordt de tuchthuis-of gevangenisstraf op twee zeer onderscheiden wyzen toegepast, zonder dat men het tot hier heeft kunnen uitmaken, aan welk stelsel de voorkeur gegeven behoorden te worden. Het eerste is dat der afgezonderde gevangenschap, of der volstrekte opsluiting (*solitary confinement*); hetzelve is oorspronkelyk uit Philadelphia, waar het, ondanks de gebreken, welke men daaraan erkent, nog vele voorstanders heeft. Het andere stelsel is bekend onder de benaming van *wyze van Auburn*, omdat de eerste proeven daarvan genomen zyn in een dorp van dien naam, in den staat van Nieuw-York. Het bestaat in eene vermenging van de afgezonderde opsluiting en van den gemeenschappelyken tuchtarbeid. De schryver van zeker werkje, getsteld: *Een reisje door de Vereenigde Staten*, zegt, dat men zich ten onregte verbeeldt, dat het stelsel der afgezonderde opsluiting het heerschende is in Amerika; dat men er integendeel weinig voorstanders van ontmoet en dat velen van dezen zelfs reeds de noodzakelykheid van den gemeenschappelyken tuchtarbeid beginnen te erkennen, zoodat er, met uitzondering van het enkele Philadelphia, in al de staten van Amerika niet eene enkele gevangenis meer bestaat, waar dit stelsel in al deszelfs gestrengheid wordt uitgeoefend.

De straf der afgezonderde opsluiting is zoo zwaar, dat de misdadigers verklaren, dat zy, ofschoon slechts tydelyk, van alle straffen het moeyelykst te verduren valt.— Deze straf niet anders toegepast wordende dan op de meest verhârde booswichten, zoo laat derzelver langdurige hebbelykheid in het begaan van euveldaden weinig hoop op derzelver betering, en echter heeft men er de meest gewenschte uitwerkselen van gezien op sommigen der ergste misdadigers, welke daardoor geheel getemd zyn geworden, maar op zwakkere hersenen te sterk werkende, zoo loopt zy gevaar van tot krankzinnigheid en zelfsmoord te voeren. Zy, die in Amerika tot deze straf gevonnisd worden, zouden in Engeland de doodstraf of verbanning ondergaan; maar in vele der Amerikaansche staten begint men zich met kracht tegen alle toepassing der doodstraf te verzetten.

Geene koloniën bezittende, werwaarts deszelfs misdadigers te vervoeren, zoo ziet Amerika zich daardoor genoodzaakt tot het behouden in deszelfs eigen boezem van alle zoodanige personen, waarvan Engeland het middel heeft zich te ontslaan, dank zy deszelfs koloniale inrigtingen in Nieuw-Holland.

In de gevangenissen, waar het stelsel van Auburn heerscht, is de arbeid der gevangenen byna voldoende tot goedmaking van kosten der instelling. In een Officiëel rapport van den 4den January 1828 aan de wetgevende vergadering van den Staat van Nieuw-York ingeleverd, verklaarden de inspecteuren, dat de arbeid zoo zeer had toegenomen, dat dezelve toereikend was om al de kosten van het gevangenhuis van Auburn te dekken, zonder dat het noodig was zyne toevlugt tot eenigen onderstand van het gouvernement te nemen. Blykende voorts uit een officiëel rapport van den 10den April 1828, van directeuren van de gevangenis van Wethersfield in Connecticut, dat de opbrengst van den arbeid der gevangenen, de uitgaven der instelling, gedurende de laatstverloopen zes maanden, met 1,617 dollars was te boven gegaan. Een ander rapport, door den Kapitein *Lynds* aan de maatschappy van Boston ingeleverd, geeft aan dezelve insgelyks de verzekering, dat, wanneer de nieuwe gevangenis van Sing-Sing eenmaal volbouwd zal wezen, hy geenen onderstand van den Staat zal behoeven.

De schryver van het boven aangehaalde werkje, veel van de Amerikaansche gevangenissen hebbende hooren gewagen en begeerig zich door zich zelven te overtuigen, of indedaad het in dezelve opgevolgd wordend stelsel, die voordeelen bood, die men daaraan toeschreef, heeft tot het doen van dit onderzoek de gevangenis van Sing-Sing, gelegen aan den linker-oever van den Hudson, op tien mylen afstands van Nieuw York, bezocht en met de meeste naauwkeurigheid gade geslagen; van zyne bevinding geeft hy op de volgende wyze verslag.

"Het onderhouden van eene strenge tucht is altyd eene zeer moeijelyke taak, ook zelfs onder eene, met den besten geest bezielde menigte; maar het wordt byna een onuitvoerlyk iets, wanneer men ellendelingen, wier woelzieke aard zich nimmer heeft laten bedwingen, aan eenen vasten regel onderwerpen moet. Ziedaar evenwel het vraagpunt, hetwelk in de Vereenigde Staten nagenoeg opgelost is geworden.

"Ik had van myne reisgenooten vernomen, dat eenige honderden regterlyk gevonnisden te Sing-Sing gebruikt werden tot het bouwen der gevangenis, waarin zy zelven opgesloten moesten worden, maar ik kon geen geloof aan hunne woorden hechten, wanneer zy my de orde en tucht verhaalden, welke men onder deze uitvaagsels der maatschappy zag heerschen. Welke was derhalve niet myne verwondering van, by het naderen der gevangenis, slechts twee schildwachten [illegible] te zien [illegible] onder dat [illegible] honderd gevangenen aan den arbeid waren. Een deel was bezig in eene marmergroef, anderen zag men hout en andere benoodigdheden aanbrengen naar de nieuwe gevangenis, evenwydig met de rivier gebouwd en reeds, voor nagenoeg een derde, bewoonbaar.

"Kapitein *Lynds*, de super-intendent van Sing-Sing, aan wien ik aanbevelingsbrieven had, kwam ons by het afklimmen van de hoogte te gemoet, ontving ons met welwillendheid en zeide ons dat eene naauwkeurige opneming ons in staat zou stellen om te beoordeelen of het verhaal, hetwelk men ons gedaan had, overdreven was.

"De diepe stilte, waarmede een ieder zyne taak verrigtte, had iets zoo eerbiedwekkends, en al wat ons omringde gaf zoo zeer het daarzyn van een rustig en van zich zelf verzekerd gezag te kennen, dat ik, ofschoon wapenloos, my met de grootste gerustheid te midden van zulk een aantal boosdoeners bevond. Wy bragten verscheiden uren onder hen door, en gedurende al dien tyd vernam ik geen enkel woord, geen enkele oogwenk werd zelfs tusschen de gevangenen gewisseld. Eene doodelyke stilte is in de daad het ware bestanddeel van dezen strafregel; men voege daarby een afgebroken arbeid van eenige uren, eene strenge opsluiting gedurende het overige van den dag en eene volstrekte eenzaamheid gedurende den nacht, en men zal zich een denkbeeld kunnen maken van dit stelsel van zedelyke verbetering, het krachtdadigste hetwelk immer is toegepast geworden.

"De gronden, waarop de strafregel berust, zyn zeer eenvoudig en gemakkelyk uit te leggen; maar aanvankelyk is er eene groote volharding noodig geweest tot overwinning der zwarigheden, welke tegen de aanneming daarvan in den weg lagen.

"Een lange smalle gang, door kagchel verwarmd en des avonds door lampen verlicht, is ter wederzyde met eenen rang hokken of cellen bezet; ieder gevangene heeft er des nachts een voor zich. Die hokken hebben zeven voeten lengte, vier breedte, en acht hoogte; de wanden zyn van gehouwen steen, en de deur van yzer, voorzien van luchtgaten, waardoor de gevangene tevens licht en warmte bekomt. De verdere benoodigde luchtverversching wordt verkregen door een luchtgat van drie duim middellyn, loopende van de zoldering van ieder hok tot aan het dak van het gebouw. Er worden alle mogelyke voorzorgen voor de gezondheid genomen; twee maal in het jaar wordt de geheele gevangenis opgewit. Wanneer het gesticht van Sing-Sing volbouwd zal wezen, zal het achthonderd hokken bevatten, waarvan de helft tegen over de rivier.

"Zoodra de gevangenen voor den nacht opgesloten zyn, wordt er een nachtwacht (*Watchman*) geplaatst in de gaandery die tusschen de hokken loopt, en vanwaar hy al de pogingen kan gadeslaan, die de gevangenen tot het openen van verstandhouding zouden kunnen ondernemen. Ik herinner my niet, immer in myn leven iets zoo plegtigs te hebben gezien, als de stilte, die zelfs over dag, in die gevangenis, door honderden van boosdoeners bewoond, doorloopend heerscht. Wanneer des avonds alle beweging heeft opgehouden, veroorzaakt die doodelyke stilte eene zoo pynlyke gewaarwoording, dat men zich niet langer verwondert dat deze soort van straf door de gevangenen als eene der zwaarste te verduren wordt aangemerkt.

"By het aanbreken van den dag worden de gevangenen door het luiden eener klok gewekt; maar voor dat zy zich naar hunnen arbeid begeven, wordt er door een geestelyke een gebed in de gaandery voorgelezen, van waar hetzelve gemakkelyk in al de hokken verstaan kan worden. Daarna openen de cipiers de deuren.— De gevangenen rangschikken zich langs den gang en vormen zich onder hunne geleiders in onderscheiden afdeelingen. Op de plaats gekomen, houden zy halt, om hunne handen en aangezigten te wasschen, en hunne kruiken neder te zetten, die weggehaald worden door eene afzonderlyke, tot de huisdienst geschikte, klasse van gevangenen; sommigen zyn belast met de zorg der keuken, anderen met het wasschen der kleederen, en alzoo wordt al het werk door de tuchtelingen zelven verrigt.

"De voornaamste afdeeling begeeft zich naar de werkplaats om steen te houwen, marmer te zagen en yzer te smeden; anderen worden gebruikt als kleederenmakers, schoenmakers, wevers enz.

"Elke werkplaats staat onder toeverzigt van een cipier van een beproefd gedrag, en die bovendien aan de onder hem gestelde gevangenen het ambacht moet leeren, hetwelk onder hem wordt uitgeoefend; voorts moet hy zorgen dat de reglementen van het huis nagekomen en de diepste stilzwygendheid in acht genomen worde. Ieder cipier heeft een twintig-of dertigtal gevangenen onder zyne bevelen, allen geplaatst op eene lyn, en met de aangezigten naar dezelfde zyde gekeerd.

"De super-intendant-generaal heeft een vernuftig middel van algemeen toezigt uitgedacht; achter elke werkplaats loopt een lange donkere gang, voorzien van kleine, met glas gedekte openingen in den muur, welke hem de gelegenheid geven, om niet slechts de gevangenen maar ook de oppassers gade te slaan; de vrees voor dit geheim toezigt, waaraan zy elk oogenblik van den dag zyn blootgesteld, heeft tot hier toe de gelukkigste uitwerkselen gehad.

"Ten acht ure wordt de klok andermaal geluid, de tuchtelingen verlaten den arbeid, schikken zich weder in rangen, en worden naar de gevangenis te rug geleid; tot aan de deuren gekomen, blyven zy aldaar een oogenblik roerloos staan; op een gegeven teeken, nemen zy, elk het voor hem gereed staande ontbyt op, de cipiers openen de hokken en sluiten hen op om het zelve in eenzaamheid te gebruiken. Te Auburn, waar het strafstelsel het eerst beproefd is geworden, plagt men hem aanvankelyk te veroorloven om gezamenlyk te spyzen; maar de ondervinding later geleerd hebbende, tot hoe vele misbruiken zulks aanleiding gaf, zoo heeft men deze vergunning ingetrokken, en zulks is in de onderscheiden Amerikaansche gestichten van dien aard opgevolgd.

"Na verloop van twintig minuten worden de tuchtelingen te rug gebragt naar de werkplaatsen, welke zy tegen twaalf ure wederom verlaten om hun even stilzwygend en eenzaam middagmaal te nuttigen na hetzelve keeren zy weder naar hun werk te rug en verlaten hetzelve niet voor het vallen van den avond.

"Even als des morgens houden zy alsdan halt op de plaats, om hunne handen en aangezigten te wasschen en hunne kruiken te hernemen, en alzoo keeren zy te rug naar hunne hokken, waar zy hun avondeten vinden, bestaande, even als hunne verdere maaltyden, uit grove puddingen, zamengesteld uit meel van mais en siroop. Deze temperende leefregel wordt over het algemeen door de inspecteuren beschouwd als een der middelen, welke de verbetering der tuchtelingen het meest bevorderen; dezelve vernieuwt het bloed, verzacht de inborst en doet in de ziel eene neiging tot berouw ontstaan. Na het avond eten kom de aan het gesticht verbonden geestelyke weder het gebed doen, en somtyds een kapittel uit den bybel lezen. Hierna doet de klok zich voor de laatste maal hooren, en de gevangenen begeven zich ter rust.

"Kapitein *Lynds* verzekert my dat het, om dit verbetering-stelsel met vrucht te kunnen toepassen, een onmisbaar vereischte is, dat er een bepaald geestelyke uitsluitend aan het gesticht verbonden zy; in den aanvang was men huiverig daarvoor geweest, uit vreeze van het

gezag te verdeelen; maar later zyne dwaling hieromtrent erkennende, had hy zelf de benoeming van een vasten kapellaan verzocht, en elke dag overtuigde hem al meer en meer van het nut van deszelfs medewerking.

"By de aankomst van eenen nieuwen tuchteling, doet men hem onmiddelyk, welke ook zyne vorige loopbaan geweest moge zyn, een ambacht leeren; ongevoelig begint hy smaak in den arbeid te vinden; eene regelmatige levenswyze, de gewoonte der matigheid geven hem gezondheid en krachten; hy gewent zich om onderdanig te zyn, en wanneer hy, na eene reeks van jaren van onderwerping aan de strenge regelen van het gesticht, in de maatschappy terug keert, is hy beter dan te voren geneigd om zich naar de maatschappelyke wetten te schikken; houden wy hierby op het oog, dat hy, aan de eenzaamheid en zyne herinneringen overgeleverd, met niemand gemeenschap heeft en dat hem niet wordt vergund iets anders te vernemen, dan de gebiedende stem van het gezag en de welwillende woorden des kapellaans, die steeds tot zyne zedelyke verbetering strekken.

"In ieder hok is een bybel, het eenige boek waarvan de lezing aan de tuchtelingen wordt toegestaan; deze verschaft hun troost en leert hen de uitoefening hunner pligten. Het is waar, dat niets hen dwingt, daarvan gebruik te maken, maar als men in aanmerking neemt, dat dit lezen de eenige bezigheid is, die hun in hunne eenzaamheid wordt veroorloofd, zoo zal men erkennen dat zy vroeg of laat dit middel van verstrooijing zullen beproeven. *Ik gevoel echter lust*, zeide eenmaal een der meest verharde booswichten aan den kapellaan, *om te weten welke logens er al in dien bybel staan.* Ieder tuchteling zal waarschynlyk die zelfde nieuwsgierigheid gevoelen; hy zal beginnen met zyne spotlust bot te vieren, in slaap vallen by de vermaningen des kapellaans, of de bezoeken afslaan, welke deze hem elken Zondag mag geven; maar allengs zal hy voelen dat deze vermaningen de eenige vriendelyke toespraak zyn, welke het hem vergund is te hooren; dat zyne betrekkingen met den kapellaan de eenige band zyn, die hem nog aan de maatschappy verbindt; dan zal hy naar dezelve beginnen te haken, en meestal zal hy eindigen met nut uit dezelve te trekken.

"Een aantal tuchtelingen die niet lezen kunnen, ziet zich natuurlyk verstoken van de voordeelen, welke zoo troostryk een boek hun zoude hebben kunnen verschaffen; met het inzigt van ook hierin te voorzien, heeft men sedert 1826 eene school te Auburn opgerigt. Vyftig tuchtelingen, onder de 25 jaren oud, werden aanvankelyk op dezelve geplaatst, en deze proef zelfs boven verwachting geslaagd zynde, zoo is het getal daarvan vermeerderd tot op 125. De tuchtelingen, in klassen verdeeld, ontvangen hun onderwys van de kweekelingen van het seminarium van Auburn, die zich hiertoe hebben aangeboden. De strenge regel van het gesticht is ook ten dien opzigte niet verder verzacht geworden, dan volstrekt noodzakelyk was. De gevangenen, die tot de klasse behooren welke onder het oppertoezigt van de kapellaan geplaatst is, worden bovendien ook nog door de beambten van het gesticht bewaakt. Volgens het laatste rapport, uitgebragt in 1828, nam ongeveer een vierde der gevangenen met gewenscht gevolg deel aan het onderwys op de school.

"Tusschen de gevangenen kan er niet de minste wisseling van gedachten bestaan, maar zy zien menschelyke wezens en gevoelen dat zy niet van de geheele wereld zyn afgesneden. Na eenen langen dag in werkzaamheid en stilzwygen doorgebragt, zyn twaalf uren eenzaamheid meer dan genoeg voor hem die zich aan nutte overdenkingen wil overgeven, en ondanks deze verzachting in zyn lot, blyft er voor den gevangen nog waarlyk genoegzaam lyden, om te voorkomen dat zyn lot iemand mogt doen haken om hetzelve te deelen.

"In myne veelvuldige bezoeken in dat gesticht, heeft my steeds het denkbeeld getroffen der gunstige gevolgen, welke men er zich van zou mogen belooven, indien het aan de hoop vergund werd in die verblyven van het misdryf en der straffen door te dringen. De straffen zyn tot hiertoe aangemerkt als een onvermydelyk iets, tot handhaving der strenge regelen der tuchtelingen opgelegd, maar zoude een edeler dryfveer dan de vrees niet, dezelfde gevolgen kunnen opleveren. Waarom zoude by het straffen der wederspannigheid, de onderwerping niet beloond worden? Hoeveel gemakkelyker zou het hierdoor niet worden, om de gevangenen een onmiddelyk belang te doen hebben by het in acht nemen der regelen van het gesticht. Zoo een tuchteling, veroordeeld tot jaren gevangenis, zich gedurende eene week wel gedroeg, zou ik wenschen dat hem telkens daarvoor een dag ontslag werd verleend; bleef hy zich langer wel gedragen, zoo zou men die afslag naar evenredigheid moeten stellen. Het groote doel van het tuchtiging-stelsel hierin bestaande van den misdadiger voor te bereiden tot het te rug keeren in den boezem der maatschappy, zoo zoude volgens my, het beste middel wezen, zyn persoonlyk belang op te wekken tot het in acht nemen van een goed gedrag, gedurende den tyd zyner gevangenschap. Volgens het gevoelen van den regter *Powers*, aan wien het oppertoezigt over het tuchthuis van Auburn is opgedragen, zoo is het stelsel nog te korten tyd in werking geweest, om genoegzaam de meerder of minder gunstige uitwerking van hetzelve op de hebbelykheden en neigingen der tuchtelingen te doen kennen, maar de ondervinding heeft reeds getoond, dat men er zich de beste vruchten van mogt belooven. Het getal der tuchtelingen, die na eenmaal hunne vryheid weder verkregen te hebben, om hernieuwde misdaden in het gesticht zyn te rug gebragt, is oneindig minder dan in eenige andere gevangenis."

WAARSCHOUWING.

AAN de achterstallige Belastingschuldigen en andere Lands Debiteuren wordt bekend gemaakt dat alle de reeds vervallene posten van verschuldigde landsmiddelen en regten, zonder onderscheid, als mede alle andere pretentien van het Gouvernement, welker betaaltyd reeds verschenen is, en vóór den 20sten dezer maand niet zullen aangezuiverd en afbetaald zyn, op dien dag ter geregtelyke invordering zullen worden ingezonden aan het Publieke Ministerie.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 5den November 1830.

Publieke Inschrijving.

Ten dienste der Fortificatiewerken te Curaçao.

INGEVOLGE autorisatie van den Hoog Edele Gestr Heer Directeur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Eerste Luitenant Ingenieur, Kommandant der Genie alhier, aan den minst inschryvende verleenen, de leverancie van VIER HONDERD strekkende Nederlandsche Ellen ZWAAR ZEILDOEK, welke minst inschryver voor het vervolg van het nog meer benoodigde, de levering zal blyven behouden, ingeval de Hoog gemelde Heer Directeur zulks zal goedvinden.

By ieder inschryvings billet zal moeten zyn gevoegd een monster, en de aannemer zal de leverancie op de eerste aanvraag van den Kommandant der Genie in zyn geheel moeten opleveren.

De betaling zal geschieden in Wissel op het Ministerie van Marine en Kolonien, of aan geld naar verkiezing van het Gouvernement.

De Billetten van inschryving moeten uiterlyk Dingsdag den 9den November aanstaande, des voormiddags om 12 ure aan het Bureau der Genie ingeleverd worden, alwaar nadere informatie, en daarna het antwoord zal te bekomen zyn.

De 1ste Luit. Ingenieur voornoemd,
P. B. VAN DUYN,

Den 28sten October 1830.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 5den November 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 19 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 5den November 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand November zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—OCTOBER.

30. bark Maria Manuela, Fernandez,	Coro

NOVEMBER.

1. golet Sophie, Herberlin,	Porto Rico
bark Obadiah, Stam,	Puerto Cabello
golet Gysbertha, Debrot,	Bonaire
2. —— Irena, Hanzen,	Coro
5. —— Dorothea, Hart,	Bonaire

UITGEKLAARD—OCTOBER.

30. golet Maria, Rotjes,

NOVEMBER.

1. bark Margaritha, Buelta,
4. —— Maria Manuela, Fernandez,

Gisteren morgen is Z. M. brik de Courier, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van der Straten, van La Guayra binnen deze haven terug gekeerd.

Wy hebben by deze gelegenheid eene Londensche Courant van den 2den September ontvangen, waaruit wy de belangrykste nieuws artikelen getrokken hebben.

In deze Courant echter vinden wy geene byzonderheden des oproers in Brussel zelve. Uit de redeneringen van den uitgever blykt nogtans dat de volks beweging aldaar hevger is geweest dan op de andere plaatsen in Braband. Wy merken op dat de woede van het gemeen zoo ver gegaan is, dat het zelfs de manufakturen en machinerin, waardoor die klasse het brood verdienen, vermeld heeft.

In eene Nieuw Yorksche Courant van den 7den October, welke wy gisteren tegen den avond ontvangen hebben, vinden wy het berigt des oproers in Brussel. Het blykt dat hetzelve op den avond van den 24sten Augustus een begin genomen had door het gemeen volk met het vervolgen van den uitgever van *le National.* Dit oproer bepaalt zich alleenlyk tot de laagste klasse van de inwoners, die geweldig aan plunderen en vernielen gegaan zyn. Op den 25sten hebben zy verscheidene private eigendommen en manufakturen vernield en verbrand. Onder anderen werden de hotels van den Minister van Justitie en van den Kommandant van het Garnisoen verbrand en de meubelen hunner woningen allen vernield. Op den morgen van den 26sten trokken binnen die stad twee batalljons linie troepen van Antwerpen en Mechelen. De troepen verzetteden zich tegen de oproerlingen en vuurden op hen, zoo dat 14 personen gedood werden. Er leggen meer dan 5000 man troepen vóór Brussel, en de stad is aan de zorg van der burgery toevertrouwd, verbeidende de terugkomst van de afgevaardigden naar den Koning.

Verleden Donderdag heeft de vierde vertooning der kunstverrigtingen van den Heer Mahis en de dames Forioso plaats gehad, waarin behalve verschillende toeren, welke meesterlyk uitgevoerd zyn geworden, de voornoemde Heer Mathis het dansen op de koord met klompen, hetgeen hy in de tweede vertooning zoude gedaan hebben, doch ongelukkiglyk door het springen van een paal, waardoor de koord is los geraakt, verhinderd is geworden, onder algemeene toejuiching heeft volbragt. De ~~Heer Mathis heeft beloofd op aanstaanden~~ Zondag eenige byzondere en zeer kunstmatige toeren te vertoonen.

Overleden op den 3den October ll. op het Deensch eiland St. Thomas, de jonge Heer Haim De Sola, in den ouderdom van 20 jaren en 7 maanden.

UITTKEKSELS UIT EENE LONDENSCHE COURANT VAN DEN 2DEN SEPTEMBER ll.

Brugge, Augustus 31.—"Deze stad is het tooneel geweest van groote verwarring, maar de rust is weder hersteld geworden. In den nacht van den 28sten op den 29sten hadden achttien misdadigers den Cipier en de schildwachten van het gevangenhuis overmagtigd en hunne ontvlugting bewerkstelligd. Er werden de gansche Marechaussé hen achterna gezonden. Van deze omstandigheid en van de afwezigheid van een battaljon infanterie, hetwelk naar Mechelen was opgetrokken, maakten een aantal jongens en eene groote menigte der laagste klasse van werklieden, aangehitst door personen van eene verschillende klasse, gebruik en verzamelden in eene der uiterste wyken van de stad. Aanvankelyk vergenoegden zy zich met de straten te bezetten en het geschreeuw van "weg met van Maanen"—leve de vryheid"—"leve de Potter," aanteheffen; doch ziende dat zy niet belet werden, noch door de militaire magt noch door de politie en dat hun getal tot op eenige duizend aangegroeid was, gingen zy tot daden van geweld over; mishandelden de voorbygangers, plunderden de winkels, braken de glazen in en vielen de huizen aan, byzonderlyk dat van den Heer van Sillingen, President van de civile regtbank. Deze Heer, een gewezen gedeputeerde, was bestempeld van Anti-liberaal te zyn, die naar het schynt by onderscheidene gelegenheden blyken gegeven had een vyand van de Potter en een vriend van het Ministerie te zyn. Zyn huis werd geplunderd en tot den grond toe verbrand. Gelukkiglyk echter vóór dat deze ellendelingen den tyd hadden om meerder kwaad te stichten, dat men de burgery (*gardes bourgeoises*) byeengebragt en naar de plaats des oproers geleid had. Na een of twee malen gevuurd te hebben, waarby een achttal muiters gewond of gedood werden, ging de menigte uit een en werd aan de wanorder een einde gemaakt. De militaire magt nam hoegenaamd geen deel in het geval. Zeer veel lof wordt toegekend aan de burgers voor de vaardigheid waarmede zy onder wapens gekomen waren. Door hunne onverschrokkenheid en moed zyn de verschrikkelykste onheilen en derzelver noodlottige gevolgen voorgekomen. Het is eene droevige waarheid dat de volksbewegingen in dit land met afschuwelyke daden van plundering en buitensporigheden zyn vergezeld geworden. Te Brussel en de om-

mestreken zyn de laagste daden van plundering en buitensporigheden gepleegd geworden en de heilige zaak der vryheid gebruikt als een voorwendsel voor alle soorten van misdaden.

"Te Ostende is alles rustig gebleven. De Municipaliteit heeft onverwyld maatregels genomen ter handhaving der goede order. De Burgery en de aanzienlykste ingezetenen werden dadelyk georganiseerd en gewapend. De troepen moesten in de barraks blyven, alle byeenkomsten werden verboden en de stad werd aan de zorg van de burgers toevertrouwd; kortom men was voor geen gevaar bevreesd.

"Te Antwerpen had er eene ligte beweging plaats, welke gemakkelyk gestild werd. De burgery wordt gecommandeerd door en bestaat uit de meest geachte ingezetenen. De Prins van Oranje en Prins Frederik waren met drie battaljons van de garde van 's Gravenhage aldaar aangekomen. De Prinsen hebben eene proclamatie uitgevaardigd. Zy behelst weinig meer dan eene dankbetuiging aan de inwoners voor derzelver goede gezindheid; en maant hen aan om met den gouverneur overeenstemmend werkzaam te zyn ter bewaring van de goede order. De prinsen vertrokken gisteren te 3 ure van Antwerpen naar Brussel. Wy hebben nog geene tyding ontvangen hoedanig zy er ontvangen zyn geworden.

"Te Gent is alles rustig. Gisteren verzamelde eene menigte werklieden, waarschynlyk meer uit nieuwsgierigheid dan met kwade gezindheden. Tot nog toe is er geene openlyke daad gepleegd.

"Aller oogen zyn gerigt op Brussel, of liever op de terugkomst der deputatie, die aan den Koning de door de kommissie gevorderde artikels gebragt hebben. Ik voeg hierby een uittreksel van deze artikelen, welke schoon zy bykans van denzelfden inhoud zyn als die van Luik, echter nog niet in het licht verschenen zyn.

"De buitengewone zitting der Staten Generaal is bepaald op den 13den September te 'sGravenhage.

"Het is noodeloos te melden dat de Engelsche residenten in dit land in de grootste vrees verkeeren; welke vrees vergroot wordt, door de belagchelyke en vergrootende geruchten, die alle oogenblikken verpreid worden. Er heerscht eene groote stilte in den handel en eene opschorsing in alle betalingen. De moeijelykheid om geld te erlangen is zeer groot. Dit belet vele huisgezinnen om uit het land te vertrekken en de geld handelaars maken hiervan veel gebruik.

"Ik kan niet eindigen zonder U opmerkzaam te maken op het gedrag van den Britschen konsul te Ostende, hetgeen algemeene verwondering en afkeuring onder al de Engelschen zoo wel hier als aldaar, verwekt heeft. Op Zondag nacht dacht die ambtenaar goed, *eene officiele kennisgeving in geschrift* uittevaardigen aan zyne landgenooten, hen oproepende de wapens optevatten en zich in de gelederen der burgers te scharen; en zulks zonder voorkennis van de Municipaliteit of zonder de minste redenen voor zoodanige buitengewone maatregels.

Hier volgen de artikelen:—

1. De opregte uitvoering der grondwet zonder restrictie of interpretatie, hetzy door kabinets circulairen, ministeriele ordonnantien of door eenig ander middel hoe ook genaamd.

2. De afdanking van het gehaatte ministorie.

3. De tydelyke opschorsing der belastingen op de slagtery (droit d'abbatage.)

4. Het invoeren eener nieuwe wyze van verkiezingen, waardoor het kiesregt onmiddelyker door het volk kan verkregen worden.

5. De herstelling der teregtstelling door gezworenen.

6. De vryheid van de drukpers en de afschaffing van het censuurschap.

7. De daarstelling van eene wet ter bevestiging der verantwoordelykheid van de Ministers.

8. Eene wet bepalende de zitting van het Hooge Geregtshof in de zuidelyke provintien.

9. De opschorting van alle geregtelyke vervolgingen tegen liberale schryvers en de intrekking van alle vonnissen wegens staatkundige vergrypen.

10. De toereiking van onderstand aan de werklieden, tot dat zy weder hun werk kunnen aanvangen.

(Uit het *Journal de la Belgique*.)

Brussel, Augustus 29.

Het gerucht liep dat eene militaire magt op Brussel aanrukte. Alles was volkomen in rust, toen deze tyding aankwam om onrust te stooken. Het is te vreezen dat de verschyning van troepen slechts strekken zal om nieuwe beroertens te verwekken; en men heeft voorgenomen om derzelver binnentogt te verhinderen door de poorten der stad met barricades te sluiten. Zoodra de bevelhebber der burgery zulks vernomen had, spoedde hy zich met den majoor van de garde, naar het militaire hoofdkwartier en had eene conferentie met den staf majoor, welkers uitslag voldoende was; waarop de volgende proclamatien met onderlinge toestemming uitgevaardigd werden.

PROCLAMATIE.

"*Inwoners van Brussel!*—Een gerucht is verspreid geworden dat er troepen op Brussel in aantogt zyn.—De komandant van de stadswacht haast zich U bekend te maken dat er door de militaire opperbevelhebber bevelen zyn uitgevaardigd om die troepen halt te doen houden en niet binnen de stad te laten trekken. Dus blyft de veiligheid van Brussel uitsluitelyk aan de dappere burgery die tot nog toe voorbeeldelyk hare pligten heeft betracht, toebetrouwd.

"Eene deputatie van de voornaamste ingezetenen van Brussel staat naar 'sGravenhage te vertrekken. Terwyl derzelver terugkomst afgewacht wordt, zal de in het oppergedeelte der stad gestationeerde troepen werkeloos blyven. De officieren van de burgery hebben hun woord van eer verpand om de rust te handhaven.

De Kommandant der Burgery

Baron VAN DER LINDEN HOOGVORST.

Brussel, Aug. 28.

"De deputatie is denzelfden morgen vertrokken.

PROCLAMATIE.

"Wy Generaal Majoor Graaf van Bylandt, opperbevelhebber der troepen in de provintie van Midden Braband, gezamenlyk met de andere militaire gezagvoerders dezer stad, maken aan de inwoners van dit distrikt bekend, dat wy met de hoofd officieren der Brusselsche burgery zyn overeen gekomen, om de troepen die in aantogt waren niet binnen de stad te laten trekken, zoo lang als de inwoners de gezaghebbenden zullen blyven eerbiedigen en de goede order houden, zoodanige goede order als de bevelhebbers der gewapende burgermagt zich verbonden hebben te onderhouden.

De Opperbevelhebber voornoemd,

G. Graaf VAN BYLANDT.

Hoofd-kwartier Brussel, Aug. 28.

Brussel, Aug. 30.—De toestand van zaken is dezelfde als gisteren; de dienst van onze burgerwacht blyft met dezelfde standvastigheid en waakzaamheid voortduren. Gisteren namiddag voerde de garde te paard, vergezeld van verscheidene detachementen soldaten, op den grooten weg, twee stukken geschut welke vóór de kazerne van St. Elisabeth waren. Zy hebben dezelven geplaatst in de hofplaats der stads Hotel.

"Verscheidene personen die gemoeid waren in de jongste gebeurtenissen zyn in hechtenis genomen.

"Het volgende is het adres, hetwelk de deputatie van Brussel is belast den koning aantebieden:—

"Sire!—De ondergeteekenden uwe eerbiedvolle en getrouwe onderdanen nemen de vryheid, onder de moeijelyke omstandigheden, waarin de stad Brussel, alsmede de andere steden des ryks zich bevinden, aan UweMajesteit aftevaardigen vyf harer burgers, den Baron Joseph van Hoogvorst, de graven Felix van Merode, Gendebreu, Fredrik van Secus en Palmaertsen, om te berigten dat nimmer op eene dergelyke omstandigheid het goede volk meer de liefde van Uwe Majesteit en de publieke erkentenis verdiend heeft, dan thans. Zy hebben door hunne standvastigheid en moed, in drie dagen tyds de drygendste volksberoerte gestild en aan de gevaarlyke wanorders een einde gemaakt.

"Maar Sire!—Zy kunnen voor Uwe Majesteit niet ontveinsen dat de misnoegdheid diepe wortels geschoten heeft. Overal worden de gevolgen van een, door de ministers die onze wenschen en onze behoeften misverstaan, opgevolgd stelsel, gevoeld. Dan niets verzekert de goede ingezetenen van Brussel, dat zoo de natie niet bevredigd worde, zy zelven slagtoffers hunner pogingen zouden worden. Daarom smeken zy van U af Sire! by al de edelmoedige gevoelens die uw hart bezielen, om gehoor aan hunne stemmen te verleenen en een einde te maken aan hunne ware grieven. Vol van vertrouwen op de goedheid van Uwe Majesteit en op de regtvaardigheid van hunne zaak, hebben zy slechts aan Uwe Majesteit hunne medeburgers afgevaardigd om de gewenschtte zekerheid te erlangen, dat al de bezwaren waarover zy klagen, zoodra verligt, als dezelve ter uwer kennisse gebragt zullen worden.

"De ondergeteekenden houden zich overtuigd, dat een der beste middelen ter bereiking van een zoo wenschelyk oogmerk, is, het onverwylde byeenroeping der Staten Generaal.

(Hier volgt een aantal naamteekeningen.)

Brussel, Aug. 28.

"Heden zyn al de winkels als naar gewoonte geopend geworden.

"Het getal Engelsche huisgezinnen, die deze stad verlaten hebben, is niet zoo groot, als de onrustige omstandigheden, ons zouden hebben doen veronderstellen: De organisatie van de schuttery heeft hen gerust gesteld. Zeer buitengewone geruchten zyn in omloop wegens den toestand van zaken in Holland. Het schynt bykans zeker dat in verscheidene steden de burgery is gewapend geworden en in militaire garnizoen gesteld. Men meldt onder andere: Amsterdam, Rotterdam, Breda enz.

"Er is een gerucht in omloop dat er gisteren te Antwerpen ernstige onlusten hadden uitgebroken, en er eene schermutseling opgevolgd; maar alles was naderhand stil.

"Men zegt dat de glazen van den Burgermeester van Namen ingebroken zyn geworden; doch geene andere wanorders zyn er opgevolgd.

"Verscheidene brieven, te Luik ontvangen, melden dat groote onlusten hebben plaats gehad te Keulen, Dusseldorf en verscheidene der steden van de Pruissische Ryn provintien.

Luik, Aug. 29.—De stad is in een zeer verontrustende toestand. De burgers van alle klassen dragen in de knoopsgaten van hunne rokken of aan hunne hoeden de roode en geele lint. Gisteren namiddag werden een of twee vlaggen genomen door het volk, doch de menigte ging weldra uit een. Het gemeen heft geen geschreeuw aan, maar buig zich voor de vlag van Luik.—Het schynt al het denkbeeld van plundering te versmaden.

"Elk een voelt, in dit tydsgewricht, de noodzakelykheid dat een ieder zich zoo nuttig mogelyk voor de algemeene zaak moest maken, als het in zyn vermogen ligt, en de redding van dit land hangt geheel en al af van het nemen van vaste en wettige maatregels.

"Heden morgen werd eene kompagnie linie troepen, welke naar Venlo ging, door een detachement van de burgery geescorteerd. Toen zy aan de poort St. Leonard kwamen, schreeuwde eene groote menigte van het gemeen welke aldaar verzameld was, haar toe: "blyft by ons." De burgery vergezelde haar tot aan het einde van de voorstad; maar het gemeen bleef haar achtervolgen, en de soldaten dit ziende, keerden stadwaards terug waar zy met open armen ontvangen werden.

"Gisteren namiddag zag men verscheiden militairen gearmd met de burgers wandelen, voerende de kouleur van Luik.

Doornik. Aug. 28.—De politie heeft heden morgen verscheidene kokarden en driekleurige vlaggen in de straten gevonden. Zeer verontrustende geruchten zyn in de stad verspreid, doch zy zyn van geen slecht gevolg geweest. De burgermeester heeft maatregels genomen ter handhaving van de goede order. De soldaten van het garnisoen zyn sedert gisteren in hunne barraks gebleven.

"De poorten der stad Ath zyn gesloten, maar de *diligences* worden veroorloofd er door te trekken. Men heeft berigt dat aldaar, als ook te Mons, onlusten hebben plaats gehad.

Mons, Aug. 29.—Op den 26sten en 27sten te 9 ure 's avonds, was de groote plein opgevuld met menschen, wachtende naar de aankomst van de *diligence* uit Brussel.

"Op den 27sten verzamelde een aantal werklieden uitroepende "Leve de vryheid, leve de driekleurige kokarde." Generaal Duvivier vervoegde zich by hen en beloofde hen dat hunne klagten zouden verhoord worden.

"Op den 28sten werd er eene burgerwacht opgesteld om de eigendommen te beveiligen en de goede order te handhaven; elke wyk der stad vormde eene kompagnie en benoemde derzelver officieren. Zy bleven den ganschen morgen door de straten patrouilleren; een groot getal werklieden bleef echter de straten bezetten en te 3 ure vergaderde de burgery, zoo wel voetvolk als ruitery, om in oogenschouw genomen te worden. Tot groote bewondering der inwoners, kwam de gouverneur in zyn galá kleed en hief by het einde van zyne aanspraak de kreet van "Leve de Koning" aan.

"De kommandant en officieren der Burgery omcingelden hem en zeiden dat zy daar gekomen waren om de rust te handhaven, doch niet om eenige staatkundige gevoelen of civile of militaire magt te ondersteunen, alleenlyk om de veiligheid van de stad te verzekeren en dat zy geen ander gezag dan dat door. henzelven benoemd, zouden erkennen. Dit werd met de kreet van "leve de kommandant, leve het regentschap" ontvangen.

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW-YORK, Oct. 7.

On the evening of the 25th of August, an insurrection broke out at Brussels, which was principally confined to the lowest classes of inhabitants, who proceeded to acts of violence, which were committed on private property, destroying manufactories, burning houses, &c. The populace were opposed and fired upon by the troops—fourteen persons are said to have been killed. On the morning of the 26th, two battallions of troops were marched into the city, from Antwerp and Mechlin. The hotels of the minister of justice and the commandant of the garrison were burned, and the windows, doors, and furniture of the governor's house were destroyed.

The insurrection seems to have commenced without plan, and to have been conducted without skill or organization; and it appears to have been essentially suppressed by the military forces, and without any great destruction of lives.

From France we have no accounts of trouble or disturbance. The British government have, it is stated, determined to recognize the new King of the French.

In Spain, it is said, considerable agitation still was felt by the public, and a few insurrectionary movements had been made in Andalusia. Near the frontier there were signs of open opposition. The recognition of the independence of the American States is spoken of, by some papers, with much confidence; and that on very easy terms, without reservation, and without any reward.

Important from Tunis and Tripoli.—The French have obtained from the Regency of Tunis and the government of Tripoli an assent to such conditions as the good of commerce and the claims of humanity have long demanded.

OCTOBER 15.

The brig Napoleon, Budd, from this port, 22d ult, for Curaçao, was totally wrecked at sea in the lat. of Bermuda on the 1st inst. The mate, (Mr. Colesworthy,) and Mr. Dupin, of Curaçao, a passenger, were lost. After remaining on the wreck 36 hours, the capt. and remainder of the persons on board, were taken off by a Br. brig, and afterwards put on board the Portuguese schr. Boa Nova, which arrived here on Wednesday night.—There was $12,000 insurance on the vessel and cargo.

FROM THE "TRINIDAD GUARDIAN" OF THE 12TH OCT.

FRANCE.

(*From the Morning Herald, August* 31.)

The Moniteur also contains a telegraphic despatch from Toulon, announcing the success of a naval demonstration undertaken by Rosamel, against the Dey of Tripoli who has made all the concessions required of him. There is nothing new from Algiers itself, where the tri-coloured-flag as our readers are aware, floated from all the forts, as well as from the shipping, at the date of the last accounts. Bourmont, who has betrayed the Bourbons as he did Napoleon, appears to have acquiesced in the new order of things without much struggle, thus affording by his desertion of a dynasty to which he owed so much, a new warning to princes in these portentous times. The domestic intelligence in these papers does not announce any fact of extraordinary interest. The working classes of the capital, whose movements for a short period incommoded the Government, have resumed their peaceable habit; and at Nismes, where troubles had broken out, accompanied by bloodshed, order has been completely re established. In every other part of the kingdom the most perfect tranquility prevails; and, as this has taken place before the new organisation of th civil and military service in the different departments could be effected, we may safely count upon the continuance of this calm. We subjoin a report of the proceedings in the Chamber of Deputies on Friday last; and, amongst the changes of which France has been recently the theatre, we may notice as one of the most extraordinary, the little that is said, while so much is done. The fashion of long-winded speeches has wholly lost ground, at least for the present; and any attempt at oratory would be scouted in an assembly, where to get through the business of each sitting with as little wast of words as possible is, in reality, become the order of the day. The cause of this innovation is to be found in the ardour of feeilng which distinguishes the present Chamber—for, when men are really intent on any great object, they never fail to express themselves in pithy sentences. The age of oratory is not the brightest age of action; or even of public spirit; and when a greater sympathy subsists between the British Parliament and people than, unfortunately, exists at present, the absurd and intolerable custom of speechifying will cease in the former, as it has entirely lost ground in the French Chamber.

Calais, Aug. 27.—Some English manufacturers, wearing the national colours, and escorted by firemen, presented this morning, at ten o'clock, to the town of Calais, a tricoloured flag of gros de Naples, with gold fringes, ornamented *en tulle*. They added to this present a sum of 800 francs (32l sterling) for the widows and orphans of the citizens killed on the glorious 27th, 28th, and 29th of July. This mark of respect was received with great enthesiasm. The English and French flag were hoisted in token of the perfect union subsisting between the two countries; and whilst the band of the Sappeurs Pompiers played patriotic tunes, the "Marseillois Hymn," and "God save the King," the air reverberated with cries of "Long live the King," "Long live the father of the people and liberty," "Long live the constitutional English." The fete of our beloved Sovereign has been celebrated with the greatest rejoicings. There will be a general illumination; and the preparations making for it show that it will be brilliant.

The acknowledgement of the Constitutional Regency of Terceira, seems to be decided upon. It is affirmed that it will take place in a few days.—*Messager des Chambres.*

The sword of ceremony of the ex-dauphin, which one of our brave men seized in the Tuileries, for the purpose of better arming himself during the remainder of the struggle against the royal troops, has since been restored to the authorities. Its gold mounting alone is valued at upwards of 1,000 francs.—*Constitutionnel.*

The following are said to be the bases upon which the independence of the new American republics will be acknowledged by France :—" Their independence shall be acknowledged unconditionally, as France recognizes the principle that the nations of South America have had the right of separating themselves from the mother country. Consuls shall be established in all the principal ports of America, and special envoys shall be appointed to every government. Treaties of commerce upon the footing of equality and reciprocity shall be concluded with the American republics.—*Galignani's Messenger.*

FRENCH EXPEDITION TO ALGIERS.

Algiers July 31.—On the 28th of July two French soldiers were poisoned in a café by the Algerines. At the same time a band of insurgents attacked the gate Bab-Azoun, and massacred nineteen of our soldiers.—The French flew to arms, and surrounded the rebels, one of whom, through fear of death, made important disclosures. He has declared that a conspiracy has been forming for some time, and was immediately to break out—that 60,000 Bedouins from the interior were from day to day expected at the gates of Algiers, and that, whilst our troops were making head against them, the Moors and Arabs of the city were to arm for the purpose of massacreing the French. The truth of these disclosures has been confirmed. A depot of arms has been discovered at the house of an inhabitant, and we are assured that 10,000 pistols have been found which were destined for a renewal of the scene of the Sicilian vespers.

On the morning of the 29th forty of the insurgents were executed. In order to intimidate the people, and prevent another rebellion, the French have turned on the city several pieces of cannon of the upper battery of the Mole, where the light house is, and which have been usually directed towards the sea.

The General in Chief has given orders that all the little garrisons distributed in the forts rather too distant, and for whose security any fears might be entertained, should fall back on the city. The garrison of the peninsula of Sidi Ferruch, composed in a great measures of marines, is included among them. We have demolished the fort and levelled the entrenchments and fortifications, taken away the *chevaux de frise*, and abandoned all the baggage. It was a question whether we should not blow up the tower called Torre Chica, but after having considered that it was useful for communicating with vessels at sea, it was agreed to leave it standing.

The 17th regiment of the line, which occupied a fort on the sea coast, about four leagues from the City, has been attacked by a party of between 1,800 to 2,000 Bedouins. After some minutes, fighting, the regiment found itself forced to retreat on Algiers. We are daily expecting the attack of the 60,000 Bedouins. The column of 10,000 men moves round the heights to receive them. If this state of things should continue, no one knows what the expedition will come to. The army has already lost from 8,000 to 9,000 men killed and wounded. The dysentery continues to make progress among the land and sea troops. More than half of the crew of the ship Admiral l' Alger attacked with it more or less severely. The season is approaching when the navy cannot be of any use to the army, from the impossibility of the ships keeping at anchor.

On the evening of the 31st five or six Turks, very richly clothed, came on board the Admiral's ship. One of them, a man of colossal stature, and of remarkable *enbon point* appeared to be regarded with respect by the others. He was the late Minister of Finances at Algiers, and he came to demand of Vice Admiral Duperré, what was instantly granted to him, permission to retire to a foreign country.

A corvette and frigate of the United States of America have anchored near to our Admiral's ship. It is reported that they came to be informed if it is true that the French wish to attack Tripoli, where their Consul has been insulted as well as ours. We are assured that if such should be the intention, their squadron, which is at Mahon, will combine their efforts with the vessels under M. de Rosamel. Nevertheless the French have been displeased with the conduct of the Commanders of these American ships. They gave no salute, and without communicating with the Admiral, they dispatched their boat on shore. The Admiral was obliged to send very quickly after them a boat, to prevent them from disembarking, and to refuse an entry to the port.

What still more increase the unpleasant feelings of our Etat Major is the circumstance of the American frigate being the *Java*, the crew of which had last year, at Mahon, a quarrel, in which M. Meynard an officer of the French brig *Faune*, was killed.

(*From the Gazette de France.*)

Algiers, July. 24.—Oran, Constantina, and Bone have submitted. Troops will be sent to each of those places to occupy them. It is said that 5,000 men will be sent to Oran, and as many to Bona. It is not said how many are to be sent to Constantina.—It is also said that eight regiments are to be sent to Algiers to form the garrison.

We are still employed in clearing Sidi Ferruch, but it will be soon completed.—The treasure is still being embarked, and they are packing up 40,000,000, in Spanish piasters, which will be sent away in a few days. The *Coreur* steamboat carries above 14,000,000 francs. It is said, that the artillery of the marine will return to France between the 12th and 13th August. It is probable that if a division returns, it will depart at the same time, but no orders are yet given to this effect.

The Maritime Prefect of Toulon transmitted to the Minister of Marine the following telegraphic despatch :—

" *Rear-Admiral Rosamel to the Minister of Marine.*

"*Road of Tripoli, Aug.* 13.—The wishes of the King are accomplished. The important mission to the Government of Tripoli, which be confided to me, has been completely successful, without the assistance of arms and without bloodshed.—The Dey has signed all the conditions before imposed to him, and has ratified them by the treaty which I concluded with him on the 11th August."

The Count de Bourmont writes from Casauba, under date of the 17th August, to Marshal Count Gerard, Minister of War ;—" The army and the fleet have hoisted to day the tri-coloured flag. The troops have laid aside the white cockade ; they will assume the new colours as soon as all the corps can do so at the same time."—*Moniteur, Aug.* 26.